

משולש הקסמים

עוד לפני שהספיקו להכירן בישראל כבר הפכו שלושת הרקדניות הכושיות, בעלות הגופות המושלמות, לכוכבות של סרט

זה אצלנו דבר נפרד. הן עמדו על שלהן, וניצחו. האקסוטיות של ריקודיהן הייתה אטרקציה מספקת והסיוור שתוכנן לעוד מספר חודשים הפך לסיוור של ארבע שנים. הן הספיקו להופיע בספרד בפורטוגל, בברוקלין, בצרפת ובאיטליה. לפני שהחליטו לחזור הביתה הספיקו לקפוץ גם לישראל.

הן אצלנו דבר נפרד. הן עמדו על שלהן, וניצחו. האקסוטיות של ריקודיהן הייתה אטרקציה מספקת והסיוור שתוכנן לעוד מספר חודשים הפך לסיוור של ארבע שנים. הן הספיקו להופיע בספרד בפורטוגל, בברוקלין, בצרפת ובאיטליה. לפני שהחליטו לחזור הביתה הספיקו לקפוץ גם לישראל.

השלוש לא התרגשו במיוחד. טענה מנחם היגת השלישייה, סטלה: "זה קורה לנו בכל מקום. בשוק במאיקש בפרנקו הכריחו אותנו אפילו לרקוד באמצע השוק לצלילי מוסיקה ערבית."

הן אצלנו דבר נפרד. הן עמדו על שלהן, וניצחו. האקסוטיות של ריקודיהן הייתה אטרקציה מספקת והסיוור שתוכנן לעוד מספר חודשים הפך לסיוור של ארבע שנים. הן הספיקו להופיע בספרד בפורטוגל, בברוקלין, בצרפת ובאיטליה. לפני שהחליטו לחזור הביתה הספיקו לקפוץ גם לישראל.

ואם בפגישות במרכזי הבידור התל-אביביים. לאלה נכונה אכזבה. הן רק רוקדות.

גברים זה נפרד!

כ"י יהוש' הכושיות האמריקאיות, הנראות על הבמה כמצבורים גדושים ימתיקיים של טמפרמנט, הנוחרות להן קורבנות מתוך הקהל כדי להוציאו את נשמתם במחול משותף קצר, הן בעצם צנועות וביישניות, לבביות וצחקניות כנימוסיות. בעצם, אינן סיגנות מכל נערה אמריקאית אחרת. לגבי בדרניות המופיעות מזה ארבע שנים במועדוני הלילה של אירופה, זוהי תופעה יוצאת מגדר הרגיל.

הסיבה לכך טמונה אולי באופן בו קם הסריו שלהן. שלושתן נפגשו לראשונה לפני כשבע שנים בסטודיו למחול מודרני של ג'פרי הולדר בניו-יורק. שתיים מהן, רומרי היפהציה וג'ורג'יה המולטית הגרו, את כצברית שזופה, היו בנות ניו-יורק. השלישית, סטלה, היחידה הנראית ככושית, באה מהדרום, כבירמינגהם שבאלבאמה.

סטלה, בעלת חוש המנהיגות וכישרון לעסקים, הגיעה למחול אחרי שהתאכזבה מקריירה מסחרית. היא למדה חינוך כללי באוניברסיטת ניו-יורק, מתוך מגמה להפוך לטחנכת. כשנוכחה שמקצוע זה אינו עברה עברה ללמוד ניהול עסקים. רק כשהגיעה למסקנה כי גם במקצוע זה לא תמצא את מקומה, התמסרה למחול.

יחד עם להקת הסטודיו שלהן הופיעו השלוש בעיקר בפסטיבלים אמנותיים שנקראו בסביבות ניו-יורק. היו אלה מופעים אמנותיים מכובדים ורציניים, בהם ניתן ביטוי לכל הזרמים שבמחול הגז' המודרני. יום אחד הגיעו השלוש למסקנה שככל האמריקאים גם עליהן לצאת לסיוור באירופה. משך תקופה ארוכה חסכו כספים ותיכננו את המסע. לפי תוכנית היה עליהן לשלוש שנה חדשים באירופה — בעיקר בארצות. אולם כשעברה התכנית לשלב של ביצוע התברר להן כי הכסף שחסכו התיבזבז במהירות גלילה. הן באו לאירופה לא כבדרניות אלא כתיירות ונהגו בהתאם לזה. כך, בתים ארבעה חדשים, כשהיו בספרד, הסתבר שהכסף שנותר בידם מספיק להן בדיוק כדי לחזור הביתה.

אז נזכרו השלוש שהן בעצם רקדניות, ויחד תוכננו הופעה משותפת במועדוני הלילה של אירופה, כדי להרוויח כסף. אלא שתוך זמן קצר התברר להן שמועדוני הלילה האירופאיים אינם מעסיקים בדרניות רק כדי שתופענה על הבמה. בעלי מועדונים היו מוכנים להעסיקן, אך בתנאי שלפני הופעתן ואחריה תשמשנה כמארחות באירועים. השלוש היו פרינציפלים: "הבילוי עם גברים

מנגנון החושך

טריי טרמין בתנוחה אפיינית מתוך אחד מרקודי הג'אז שהן מציגות. כדי לשמור על גופן החטוב, צמות שלוש הכושיות עד לארוחת הצהריים הקלה הנערכת בשעות אחר-הצהריים המאוחרות.

ת-האם הוא יעז לגשת?